

تازه ترین پیشرفت‌های پزشکی جهان

کرد آورنده

دکتر سید ابوالقاسم قائمی و دکتر ژرژ شانیسون
رئیس درمانگاه دانشکده پزشکی دستیار آسیب‌شناسی دانشکده پزشکی

۱ - معالجه سارکم و مصونیت اکتسابی در برابر آن

در ۱۹۴۶ آپتکمان و همکارانش از نسوج سارکم موش صحرایی عصاره الکلی مخصوصی تهیه کرده و محلول غلیظ آنرا در سارکمی که بموش دیگری پیوند شده بود تزریق نموده و دیدند که عصاره مزبور سبب انحلال نسوج سارکم می‌گردد و معالجه کامل حاصل مینماید.

چند هفته تا چند ماه بعد نیز که خواستند بموشان معالجه شده دوباره از همان قسم سارکم پیوند کنند دیده شد که این حیوانات در برابر تومور مقاوم هستند و سارکم در آنان ایجاد نمی‌گردد.

طرز عمل چنین بوده است:

بدواً بوسیله تزریق موضعی «متیل کلانترن محلول در روغن معدنی» در موش صحرایی سارکم ایجاد مینمایند. تومورهائی که بدینگونه بدست آید صددرصد قابل انتقال و پیوند بهمان قسم موش میباشد.

برای تهیه عصاره حلال مقداری از نسوج سارکم ابتدائی یا پیوند شده گرفته بحجم مساوی با الکل اتیلیک ۹۵٪ مخلوط کرده و این مخلوط را بوسیله دستگاه الکتریکی در مدت ۶ ساعت کاملاً له میکنند سپس آنرا سانتریفوژ کرده مایع روی آنرا گرفته و دو برابر حجم اولیه مجدداً الکل بر آن میافزایند و بوسیله صافی صاف میکنند. مایع پالیده را در خلاء تبخیر مینمایند تا غلیظ شود و بیک ششم حجم اولیه برسد و عصاره مطلوب بدست آید.

۰/۵ تا ۰/۷۵ سانتیمتر مکعب از عصاره مزبور را در تومری که ۷ یا ۸ روز پس از پیوند در حال نمو سریع بود تزریق نمودند .
این تزریقات هر ۲-۳ روز یکبار تا زمانی که تومور کاملاً از بین رفت بعمل آمد .
در بعضی موارد ۲ یا ۳ و در برخی دیگر ۶ تا ۱۰ تزریق برای از میان بردن تومور بس بود .

۲۱۰ موش مبتلا به تومور که بدین ترتیب تزریق شدند در ۲۰۳ موش تومور کاملاً از بین رفت ، هفت موش دیگر یا بهنگام تزریق و یا بر اثر بی هوشی مردند .

برای مشاهده مقاومت اکتسابی به ۱۴۹ موش از ۲۰۳ موش در همان شده ۳ یا ۴ هفته بعد در طرف مقابل تومور نخستین مجدداً از همان تومور پیوند کرده و دیدند کلیه موشان در برابر دریافت تومور مقاوم بوده و ۱۰۰٪ از ابتلاء سارکم مصون مانده اند با آنکه پیوند همان تومور در موشان عادی که بعنوان شاهد انتخاب شده بودند معمولاً در فاصله ۲۱ روز تومورهای بزرگ ایجاد مینمود . این مصونیت اکتسابی از راه ارث قابل انتقال نبود یعنی اولاد موشان مزبور به سارکم مبتلا شدند .
تجارب مزبور در مراحل ابتدائی است و بدین سبب هنوز از این طریق بهعالجه در انسان گفتگویی نکرده اند .

مجله انجمن پزشکی امریکا ۲۵ ژوئن ۱۹۴۹ صفحه ۶۸۳

۲ - انتقال ویروس مولد سرطان بوسیله شیر موش

از تجارب گوناگون و دشوار چند ساله دریافته اند که بعضی موشان پاره‌ئی سرطانهای پستان را بوسیله شیر با اولاد خود منتقل میسازند . گفته میشود که عامل مولد چنگاریک ویروس و یا یک کلونید است .

اخیراً بکمک میکروسکوپ الکترونیک و اولتراسانتریفوگاسیون توانسته‌اند در شیر موشان مبتلا به سرطان پستان جسمی به بزرگی ویروس ببینند و چنین تصور میکنند که این جسم عامل بیماری باشد . همچنین دیده‌اند که رسوب شیر موش مبتلا

در ۵۵٪ موارد ایجاد سرطان میکند در صورتیکه مایع روی شبر باعث تولید چنگار نمیشود و از اینرو چنین نتیجه گرفته اند که عامل مولد سرطان باید یا کلوئید و یا ویروس باشد. بارنک آمیزی مخصوصی نیز سلولهای پستان مبتلا به سرطان را رنگ زده و بوسیله میکروگراف الکترونیک در وسط این سلولها اجسام کوچکی دیده اند که آنرا ویروس می پندارند. هنوز مطالعات در این قسمت ادامه دارد.

مجله انجمن پزشکی امریکا ۱۴ مه ۱۹۴۹ صفحه ۳۰۷

۳ - کمپلکس ویتامین B و مقاومت در برابر نمو تومور

تجارب «اسکت» نشان میدهد که افزودن ویتامین B مرکب غذایی موش صحرایی مقاومت حیوان را در برابر نوع مخصوصی از سارکم زیاد میکند. نامبرده میگوید: در بسیاری از موشان مبتلا به سارکم درمان با ویتامین B کمپلکس گاهی تومور را کاملا از میان میبرد و بطور متوسط حجم این سارکم ها در موشان معالجه شده يك چهارم موشان شاهد میباشد در سارکم استخوان نیز از استعمال ویتامین B مرکب نتایج مشابهی بدست آمده است.

مجله انجمن پزشکی امریکا ۲ ژوئیه ۱۹۴۹ صفحه ۸۴۱